

عنوان مقاله:

عوامل موثر در آموزش بالینی اثربخش از دیدگاه مدرسان و دانشجویان دانشکده علوم توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

محل انتشار:

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، دوره 11، شماره 9 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علیرضا طاهری

سعید فرقانی

شهلا عطاپور

اکبر حسن زاده

خلاصه مقاله:

مقدمه: در هر فرآیند آموزشی، یادگیری و یاددهی به هم وابسته هستند بنابراین، اثربخشی باید از هر دو دیدگاه دانشجو و مدرس بررسی گردد تا از طریق نزدیک کردن دیدگاه ها بتوان به آموزش و یادگیری موثرتر و بهتری دست یافت. این مطالعه با هدف بررسی عوامل مرتبط با آموزش بالینی اثربخش از دیدگاه مدرسان و دانشجویان دانشکده علوم توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان انجام شده است. روش ها: در این مطالعه توصیفی مقطعی، جامعه پژوهش شامل مدرسان و دانشجویان سال آخر دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان هستند. که به صورت سرشماری ۲۸ عضو هیات علمی، مربی و ۱۱۸ دانشجو وارد مطالعه شدند. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه محقق ساخته شامل دو بخش اطلاعات دموگرافیک و عوامل مرتبط با آموزش بالینی شامل پنج حیطه کلی خصوصیات فردی فراگیر، خصوصیات فردی مدرس بالین، شرایط محیط بالین، برنامه ریزی آموزشی و ارزشیابی بالینی بود که ۳۲ سوال این قسمت بر مبنای مقیاس لیکرت رتبه بندی و به صورت نامطلوب تا مطلوب و به ترتیب با امتیازهای ۰ تا ۴ امتیازبندی گردید. از آزمون های توصیفی و t مستقل و تحلیل واریانس با اندازه گیری های مکرر استفاده شد. نتایج: مقایسه میانگین مجموع امتیاز داده شده به پنج حیطه مورد مطالعه در هر یک از گروه های مدرسان و دانشجویان، نشان داد که در هر دو گروه، حیطه خصوصیات فردی مدرس بالینی $(۷۴/۰ \pm ۰۴/۳)$ و خصوصیات فردی فراگیر $(۶۷/۰ \pm ۰۹۶/۲)$ بالا تر از سایر حیطه هاست. مقایسه دیدگاه مدرسان و دانشجویان نشان داد که اختلاف میانگین نمراتدر حیطه های شرایط محیط بالینی و ارزشیابی بالینی تفاوت معناداری دارد $(۰/۵ \pm ۰/۰ > p)$ بدین نحو که در هر دو حیطه میانگین مجموع امتیازات دانشجویان بیشتر از مدرسان بود، شرایط محیط بالینی $(۱۴/۱ \pm ۰۴۹/۲)$ در مقایسه با $(۸/۰ \pm ۰۹۰/۱)$ و ارزشیابی بالینی $(۰۹/۱ \pm ۰۵۶/۲)$ در مقایسه با $(۰۸/۰ \pm ۰۹۹/۱)$. نتیجه گیری: دو حیطه خصوصیات فردی مدرس بالین و خصوصیات فردی فراگیر و نسبت به سایر حیطه ها تاثیر گذاری بیشتری بر آموزش بالینی دانشجویان توانبخشی دارند. لذا مورد توجه قرار دادن و تقویت ویژگی های فردی مدرسان و فراگیران، تدوین و بازنگری برنامه آموزشی نظام مند، ایجاد محیط مناسب بالینی از بعد امکانات و تجهیزات و کارکنان و ارزشیابی منظم و دقیق کارورزی و انعکاس به مسوولین آموزشی می تواند اهمیت بسزایی در اثر بخشی آموزش بالینی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

Effective Clinical Education, Clinical Environment, Educational Planning, Clinical Evaluation

آموزش بالینی اثربخش، محیط بالین، برنامه ریزی آموزشی، ارزشیابی بالینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1726057>

